

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง เจ้าจิวลิ่งน้อย ๑

ครูเกศวลี มะลิโชติ

ตั้งคำถามและตอบคำถาม
จากการฟังและดู

ลิงเกเร

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ตั้งคำถาม

และตอบคำถามร่วมกันนำเสนอ

ตั้งคำถามและตอบคำถาม

จากการฟังและดู

ลิงเกอเร

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ตั้งคำถาม

และตอบคำถามร่วมกันนำเสนอ

ตั้งคำถามและตอบคำถาม

จากการฟังและดู

กระดิ่งวิเศษ

ไทย

นิทาน เรื่อง เจ้าจิวลิ่งน้อย

ในป่าแห่งหนึ่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารสำหรับสัตว์ป่าน้อยใหญ่มากมาย และสัตว์ป่านั้นก็มาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น เสือ ช้าง กระต่าย สิงโต เก้ง กวาง งูและนกนานาชนิด รวมทั้งลิงครอบครัวนี้มีพ่อลิง แม่ลิง และลูกลิงอีกสองตัว ลูกลิงตัวที่มีชื่อว่า เจ้าจ้อ ส่วนตัวน้องชื่อว่า เจ้าจิว

เจ้าจ้อและเจ้าจิวจะมีนิสัยที่แตกต่างกันมาก เจ้าจ้อตัวที่เป็นลิงที่ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกวัน ถ้ามีเวลาว่างก็จะไปออกกำลังกายกับพวกเพื่อนๆ จึงทำให้เจ้าจ้อเป็นลิงที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ซึ่งต่างจากเจ้าจิวตัวน้องมีนิสัยชอบกินขี้เกียจและนอนทุกๆ วันไม่เคยออกกำลังกายและช่วยพ่อแม่ทำงานเลย เจ้าจิวจึงเป็นลิงที่อ้วนกลมปวยป่อย พ่อแม่และเจ้าจ้อจะคอยสั่งสอนตักเตือนให้รู้จักทำงานและไปออกกำลังกายบ้าง เจ้าจิวก็ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับกรอบรม จึงทำให้พ่อแม่ลิงกลุ่มใจมากเพราะความรักลูกเห็นความประพฤติของเจ้าจิวไม่เป็นดังที่อบรมสั่งสอน จึงปรึกษากันหาวิธีที่จะแก้ไขปรับปรุงความประพฤติและนิสัยของเจ้าจิว “เราจะแก้ไขพฤติกรรมเจ้าจิวกันอย่างไรดีละแม่ คือถ้าเราชินปล่อยไปแบบนี้เจ้าจิวคงทำงานไม่เป็นหากินเองไม่ได้ และแถมยังกินกับนอนจนตัวอ้วนมากๆ เดินไปไหนลำบากแน่ๆ” พ่อลิงคุยกับแม่ลิง “ก็นั่นสิพ่อเราไปหาลุงช้างปรึกษาเค้าดูเมื่อลุงช้างตัวใหญ่เจ้าจิวจะเกรงขามและเชื่อฟังลุงช้างบ้างนะ” แม่ลิงให้ความเห็น

“ดีเหมือนกันลุงช้างคงจะช่วยให้เราได้นะ” พ่อลิงเห็นด้วย “ดีจังนั้นเรารับไปกินเถอะ” แม่ลิงพูดจบก็พากันเดินทางไปพบลุงช้าง

พ่อลิงเมื่อพบลุงช้างก็ขอร้องให้ลุงช้างมาอบรมสั่งสอนตักเตือนเจ้าจิวให้มีนิสัยและพฤติกรรมขยันมีความรับผิดชอบรู้หน้าที่ดีขึ้น ลุงช้างสงสารพ่อแม่ลิงจึงรับปากจะมาช่วยสั่งสอนเจ้าจิว “เอาตกลงอย่างนี้ก็แล้วกัน วันพรุ่งนี้ฉันจะไปตักเตือนเจ้าจิวให้เอง” พ่อแม่ลิงดีใจมากต่างขอบคุณลุงช้างที่รับปากจะช่วย ลุงช้างจึงบอกว่า “ไม่เป็นไร เราตนเองและอยู่ในป่าเดียวกันมีอะไรก็ต้องช่วยเหลือกัน” พ่อแม่ลิงจึงลาลุงช้างกลับด้วยความดีใจ

เช้าวันรุ่งขึ้นลุงช้างมาที่บ้านลิง พ่อแม่ลิงและเจ้าจ้อออกมาต้อนรับ ลุงช้างชมเจ้าจ้อว่าเป็นลิงที่น่ารักรูปร่างสมบูรณ์แข็งแรงว่องไว เจ้าจ้อได้ยินดังนั้นก็ดีใจยิ้มอย่างมีความสุข ลุงช้างไม่เห็นเจ้าจิวจึงถามว่า “อ้าวแล้วนี่เจ้าจิวอยู่ที่ไหนเล่า” เจ้าจ้อตอบ “เจ้าจียังนอนหลับอยู่ในห้อง” ลุงช้างจึงขอเข้าไปดูเจ้าจิวที่นอนอยู่และปลุกเจ้าจิวหลายครั้ง เจ้าจิวก็ไม่ยอมตื่น ลุงช้างจึงแผดเสียงร้องดังแป้นๆ ทำให้เจ้าจิวตกใจตื่นและเห็นช้างตัวใหญ่นิ่งจ้องอยู่ใกล้ๆ ก็ตกใจกลัวแทบเป็นลม ลุงช้างถามเจ้าจิวด้วยเสียงดังมากกว่า “เจ้านั่นนอนตื่นสายทุกวันเลยรี” เจ้าจิวตอบ “ครับ” ด้วยเสียงสั่นหวาดกลัว “ฉันเห็นพ่อแม่พี่ชายเธอออกทำงานแต่เช้าทุกวัน แต่เธอกลับมานอนหลับอย่างสบายอยู่บนเตียงนี้ แบบนี้เป็นตัวอย่างลิ่งไม่ดีไม่น่ารักเลยนะ” “เจ้านี่กินกับนอนดูตัวเจ้าชิวอ้วนกลมเกินไปไม่รู้จักออกกำลังกายรักษาสุขภาพเลยนะเจ้าจิว”

หลังจากนั้นมาเจ้าจิวก็ประพฤติปฏิบัติตัวใหม่โดยทำตามคำสอนของลุงข้างเป็นอย่างดี เขาช่วยพ่อแม่ทำงานทุกอย่างและไปออกกำลังกายกับเจ้าจ้อฟทุกวัน

เจ้าจิวประพฤติปฏิบัติตามที่ลุงข้างสอนได้ไม่นาน ก็ทำตัวแบบเดิมที่เคยทำโดยเห็นว่าลุงข้างไม่ค่อยมาบ้านตนอีกความกลัวก็ค่อยๆ หายไปแต่คราวนี้เจ้าจิวกินจุมากกว่าเดิมและแถมนอนทั้งวัน พ่อแม่ลืงก็กลุ้มใจมากเป็นทุกข์ไม่รู้จะแก้นิสัยเจ้าจิวอย่างไร ได้แต่ไประบายความทุกข์นี้ให้เพื่อนสัตว์ต่างๆ ฟังจนเรื่องราวนี้ได้ไปถึงหูเสือใหญ่ เสือจึงสั่งให้พ่อแม่ลืงไปพบที่ถ้ำ พ่อแม่ลืงตกใจก็รีบไปพบเสือด้วยความหวาดกลัว เสือยิ้มอย่างใจดีและพูดด้วยเมตตาว่า “เจ้าทั้งสองไม่ต้องกลัวเราหรอกที่เรียกให้เจ้ามาพบนี้เพราะอยากรู้เรื่องเจ้าจิวเท่านั้น” พ่อแม่ลืงทั้งสองเล่าเรื่องให้ฟังจนจบเสือจึงพูดว่า “เออละเจ้าทั้งสองไม่ต้องทุกข์ใจข้าจะดัดนิสัยข้าเคียงเจ้าจิวให้เอง พรุ่งนี้ให้มาพบข้าที่นี้ตามลำพังนะ”

วันรุ่งขึ้น แม่ลืงปลุกเจ้าจิวแต่เช้า ปลุกอย่างไรเจ้าจิวก็ไม่ตื่น เจ้าจ้อมาช่วยปลุกเขย่าตัวแรงๆ ก็ยังไม่ยอมตื่น กระทั่งพ่อลืงจึงพูดใส่หูเจ้าจิวว่า “เสือใหญ่เจ้าป่าต้องการให้เจ้าจิวไปพบ” เจ้าจิวตกใจมากลืมตารีบถามพ่อว่า “ท่านเลื่อมีธุระอะไรกับฉัน” พ่อลืงตอบ “พ่อก็ไม่รู้มีเรื่องอะไรรีบไปเถอะป่านนี้ท่านคงคอยเจ้านานแล้ว” เจ้าจิวรู้ว่าเสือใหญ่เจ้าป่าดุร้ายมากจึงอ่อนน้อมให้พ่อแม่และเจ้าจ้อไปด้วยกัน

แต่พ่อลืงบอกว่า “ลูกจะต้องไปตามลำพังไม่ให้ใครไปด้วยนี่เป็นคำสั่งของเสือใหญ่เจ้าป่า”

“นี่ถ้าเสือใหญ่กินเราแล้วเราจะทำอย่างไรได้กลับมาบ้านหาพ่อแม่และพี่เป็นแน่” เจ้าจิวคิดและนึกหวาดกลัวไปต่างๆ นานา เจ้าจิวเดินร้องขอให้ไปตามลำพังจนถึงถ้ำเสือ ยิ่งเห็นเสือตัวใหญ่ท่าทางดุร้ายเจ้าจิวยิ่งกลัว เสือพูดกับเจ้าจิวด้วยเสียงอันดังว่า “ข้าได้ยินชื่อเสียงของเจ้ามานานแล้วเรื่องข้าเคียงเจ้าแต่กินกับนอนนี่เองเจ้าจึงตัวอ้วนกลมขนาดนี้” “เนื้อเจ้าคงหวานดีนะข้าอยากกินเจ้าเสียแล้วสิ” เจ้าจิวได้ยินดังนั้นก็ร้องไห้โฮพูดว่า “ท่านเจ้าป่าโปรดเมตตาข้าเถิดอย่ากินข้าเลย ถ้าข้าตายพ่อแม่พี่ชายข้าคงจะเสียใจมากพวกเขารักข้ามาก” “เจ้าเป็นลิงเล็กที่ข้าเคียงขนาดนี้พวกเขายังรักเจ้าอีกหรือ” เสือถามเจ้าจิวร้องไห้เสียงดัง “ใช่พวกเขารักข้ามากจริงๆ ที่ข้าข้าเคียงนี้เสียไม่ดีที่ท่านเจ้าป่าข้าสัญญาว่าต่อจากนี้ไปข้าจะไม่เคียงจะช่วยพ่อแม่และพี่ทำงานและรู้จักออกกำลังกายได้โปรดอย่ากินข้าเลยนะ” เสือได้ฟังเจ้าจิวร้องขอจึงบอกว่า “เออละๆ เป็นอันว่าตกลงข้าให้โอกาสเจ้ากลับไปปฏิบัติตัวเสียใหม่เจ้าต้องทำตามสัญญาแต่ถ้าวันใดเจ้าทำตัวไม่ดีอีก ข้าจะจับเจ้ากินทันทีจำคำของข้าให้ดี ตกลงเจ้าจำไว้ละ ไปเจ้ากลับไปได้แล้ว”

ตั้งแต่นั้นมาเจ้าจิวก็ปรับตัวเปลี่ยนนิสัยไปในทางที่ดีช่วยพ่อแม่และ
เจ้าจ๋อพี่ทำงานทุกอย่างพอมีเวลาว่างก็ชวนเจ้าจ๋อพี่ไปออกกำลังกายกับ
เพื่อนๆ นับตั้งแต่นั้นมาครอบครัวลึงก็อยู่กันอย่างมีความสุข และมี
สุขภาพแข็งแรง

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใบงานที่ ๐๗ ตอบคำถาม

คำชี้แจง

ตอบคำถามจากเรื่อง
เจ้าจิวถึงน้อย

ใบงานที่ ๐๗
ตอบคำถาม

คำชี้แจง ตอบคำถามจากเรื่อง เจ้าจิวลิ่งน้อย

๑. ทำไมเจ้าจิวจึงตัวอ้วนกลม ไม่แข็งแรง

.....
.....

๒. ลูกช้างแผดเสียงร้องแปร่น ๆ เพื่ออะไร

.....
.....

๓. เจ้าจิวมีร่างกายแข็งแรงขึ้น เพราะเหตุใด

.....
.....

